

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Kawula

Protokolant: st. prot. sąd. Joanna Kurkowiak

przy udziale Jerzego Maćkowiaka prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015 r.

sprawy **J. B.** oskarżonego o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie, VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą Śremie

z dnia 10 grudnia 2014 roku, sygn. akt. VII K 468/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oskarżonego J. B. – na podstawie art. 73 § 1 k.k. - oddaje w okresie próby związanym z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej wobec niego w pkt. 1 wyroku kary pozbawienia wolności, pod dozór kuratora sądowego,
2. w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,
3. zwalnia oskarżonego J. B. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za II instancję w całości.

Dariusz Kawula

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014r., Sąd Rejonowy w Kościanie, w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym w Śremie, **uznał oskarżonego J. B.za winnego** tego, że w okresie od listopada 2012r. do 15 lutego 2014r. w M., znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną V. K.w ten sposób, że znajdując się pod wpływem alkoholu wszczywał awantury, podczas których popychał pokrzywdzoną, szarpał, rzucał ją na tapczan, zrzucał ją na tapczan, zrzucał z krzesła, uderzał po głowie i twarzy, wyganiał z domu, używał wobec niej słów uznanych powszechnie za obelżywe, a nadto groził pozbawieniem życia, tj. **popelnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.** i za ten czyn na podstawie cytowanego przepisu wymierzył mu karę 1 rok pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wobec oskarżonego orzekł grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł, zaś w myśl art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w kwocie 90 zł i wymierzył mu opłatę w kwocie 220 zł.

Przedmiotowy wyrok zaskarżył **apelacją prokurator**, kwestionując go w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego J. B. i zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegającą na częściowym nieuwzględnieniu przez Sąd

Rejonowy prawidłowo sformułowanego wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy, J. B. za popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., co skutkowało nieorzeczeniem wobec oskarżonego, uzgodnionego z nim środka karnego w postaci oddania go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, podczas gdy Sąd związany był załączonym przez prokuratora wnioskiem, a dokonanie jakichkolwiek w nim zmian, wymagało modyfikacji wniosku z udziałem stron bądź skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych.

W konsekwencji podniesionych zarzutów, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie jego treści o orzeczenie w przedmiocie oddania oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zgodnie z załączonym przez prokuratora wnioskiem w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniesiona przez prokuratora apelacja okazała się w całości uzasadniona, skutkując stosowną korektą zaskarżonego wyroku, zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego.

Ustosunkowując się do kwestii podniesionych przez skarżącego, w pierwszym rzędzie podzielić należy zarzut sformułowany w wywiedzionej apelacji, iż Sąd Rejonowy w wyroku nie zawarł elementu kary, który był zawarty we wniosku uzgodnionym przez oskarżyciela publicznego z oskarżonym.

Przechodząc do kwestii jakie należy poruszyć w związku z zarzutem postawionym Sądowi Rejonowemu, zasadniczo zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k. zamieszczony w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie kary lub środka karnego musi zostać uzgodniony z oskarżonym. Uzgodnienie to nie może budzić żadnych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2002 r., sygn. III KKN 372/99). Zgoda na warunki skazania powinna w sposób jednoznaczny pochodzić od oskarżonego i znajdować wyraźne odzwierciedlenie w protokole przesłuchania podejrzanego. Przy czym zgoda ta powinna dotyczyć nie tylko sposobu prowadzenia postępowania, ale i samej treści wniosku oskarżyciela.

W niniejszej sprawie Sąd Odwoławczy zauważył zaprzeczenie w/w przesłankom do skorzystania z instytucji wniosku o skazanie, przewidzianej w art. 335 k.p.k. Po złożeniu w dniu 1 września i 15 października 2014 r. wyjaśnień w charakterze podejrzanego, J. B., przyznając się do zarzucanego mu czynu, złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i ukaranie go karą 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 2 lat tytułem próby oraz oddanie go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego, jak również zobowiązanie go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, a dodatkowo wymierzenie kary grzywny w wysokości 20 stawek po 20,00 zł każda bez przeprowadzania rozprawy (k. 73 akt). Do aktu oskarżenia z dnia 16 października 2014 r. Prokuratura Rejonowa w Śremie dołączyła wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary (k. 78 akt).

Sąd I instancji na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2014r., uznając, iż okoliczności popełnienia inkryminowanego czynu nie budzą wątpliwości, zaś postawa oskarżonego wskazuje na to, że cele postępowania zostaną osiągnięte w całości, postanowił na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 1 i 6 k.p.k. uwzględnić wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego J. B. bez przeprowadzenia rozprawy (k. 92 akt). W zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy prawidłowo orzekł uzgodnioną przez strony karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz karę grzywny, we wskazanych we wniosku rozmiarach, jak również zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Mimo jednak poczynionych ustaleń, Sąd Rejonowy zaniechał orzeczenia w kwestii oddania oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego (k. 93 akt), na co lojalnie zwrócił uwagę w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 98v akt, str. 6 uzasadnienia). Nie ulega więc wątpliwości, że zaskarżone orzeczenie w w/w zakresie pozostaje w sprzeczności z wnioskiem o skazanie bez rozprawy zawartym w akcie oskarżenia. W tym więc zakresie Sąd Rejonowy postąpił niewłaściwie, gdyż sąd orzekający jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie określonym w art. 335 § 1 k.p.k. w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2000 r. OSNKW 2000/11-12/101), ewentualnie rodzi konieczność modyfikacji wniosku z udziałem stron. Jak słusznie zauważył apelujący, każda samodzielna zmiana treści wniosku, o którym mowa stanowi zmianę warunków porozumienia

zawartego pomiędzy prokuratorem, a oskarżonym, co w konsekwencji oznacza, że sąd wymierza oskarżonemu karę, na którą prokurator i oskarżony nie wyrazili zgody (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2013r., w sprawie IV KK 57/13).

Wykazana nieprawidłowość przedmiotowego orzeczenia spowodowała, że zaskarżony wyrok nie odpowiada warunkom stawianym przez procedurę karną w zakresie zasad uprawniających Sąd orzekający do skorzystania z instytucji z art. 335 k.p.k., co skutkowało koniecznością wydania orzeczenia reformatoryjnego.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone rozstrzygnięcie w ten sposób, że oskarżonego J. B., na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał w okresie próby związanym z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej wobec niego w pkt. 1 zaskarżonego wyroku kary pozbawienia wolności, pod dozór kuratora sądowego, o czym orzekł w pkt 1 wyroku.

Jednocześnie, Sąd Okręgowy nie znajdując już innych podstaw, w tym branych pod uwagę z urzędu, do zmiany lub uchylecia zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie w pozostałym zakresie (pkt 2 wyroku).

W pkt 3 wyroku, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. (Dz. U. z 1983 r.Nr 49, poz. 223 ze zm.), zwolniono oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za instancję odwoławczą, w tym nie wymierzono mu opłaty za II instancję, uznając, iż przemawiają za tym względy słuszności.

Dariusz Kawula